

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungarn) den 8. januar 2018 — István Bán mod KP 2000 Kft. og Edit Kovács

(Sag C-24/18)

(2018/C 221/02)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: István Bán

Sagsøgte: KP 2000 Kft. og Edit Kovács

Præjudicielt spørgsmål

Udgør en national lovgivning, som *ex lege* — uden nogen form for økonomisk godtgørelse — ophæver brugsrettighederne til land- eller skovbrugsarealer, når en ny ejer efter en tvangsfuldbyrdsprocedure erhverver en ejendom, hvorpå denne brugsrettighed hviler, og den, der benytter arealet, ikke for dette areal har fået indrømmet støtte til udvikling af landbruget eller landdistrikterne, som er finansieret af Den Europæiske Union eller Ungarn, og som ved en retsregel er underlagt en forpligtelse til at benytte arealet i en bestemt periode, en restriktion i strid med artikel 49 TEUF og 63 TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 6. februar 2018 — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-75/18)

(2018/C 221/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 TEUF, 54 TEUF, 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en foranstaltning i en medlemsstat, hvorved medlemsstatens lovgivning (lov om en særavgift på telekommunikation) medfører, at den faktiske afgiftsbyrde pålægges udenlandsk ejede afgiftspligtige personer? Er den nævnte virkning indirekte diskriminerende?
- 2) Er artikel 107 TEUF og 108 TEUF til hinder for en medlemsstats lovgivning, som fastlægger en afgiftspligt, der omfatter en progressiv afgiftssats på omsætningen? Er det indirekte diskriminerende, hvis dette medfører, at den faktiske afgifts øverste trin hovedsageligt gør sig gældende for udenlandsk ejede afgiftspligtige personer? Udgør denne virkning forbudt statsstøtte?
- 3) Skal artikel 401 i momsdirektivet⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der giver anledning til en sondring mellem udenlandske og nationale afgiftspligtige personer? Anses den specifikke afgift for at have karakter af omsætningsafgift? Er der med andre ord tale om en afgift, der er forenelig eller uforenelig med momsdirektivet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 16. februar 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Fellebbviteli Igazgatósága**

(Sag C-126/18)

(2018/C 221/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstats retspraksis — hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter tages udgangspunkt i en antagelse om, at den nationale afgiftsmyndighed ikke har begået en overtrædelse (undladelse), dvs. at den ikke har misligholdt betalingen af den ikke-refunderbare moms [...] på de afgiftspligtiges ubetalte køb, fordi den nationale lovgivning, der var i strid med EU-retten, var gældende på tidspunktet for den nationale afgiftsmyndigheds afgørelse, og Domstolen først efterfølgende konstaterede, at det deri fastlagte krav ikke var i overensstemmelse med EU-retten — forenelig med fællesskabsrettens bestemmelser, bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«) (navnlig direktivets artikel 183), med effektivitetsprincippet, princippet om direkte virkning og ækvivalensprincippet? National praksis accepterede således anvendelsen af dette krav, som er fastsat i de nationale bestemmelser, og som var i strid med EU-retten som værende næsten i overensstemmelse med gældende ret, indtil den nationale lovgiver ophævede det formelt?